

мовляє.

Старий випустив сопілку з рук. Сторо-
шнє прочутє прошибло його душ.

— Гей жінко, жінко! — викнув.
шла жінка з лікарні.

— А возьми се есі сопілку, ти заграй.

— О, щось також

Грай, хоч очно грай! Се важна сопіл-
ка.

Що дівчи. Вона би дутку, тай за-
грай...

Ой, помалу-малу мату єнько грай
Я не враз мого ти серденька вкрай
Мені сестриця з світа згубила,
Ні, у серденько гай устромила.
Стара гей єст мовила і слова не промо-

вила.
Збоїм стало ясно. Дочка їх сестроубій
Рипнули двері, увійшла в хату Га-
нуса, воду внесла.

— А ну-но, Ганусю, возьми ось тую
сопілочку, та заграй.

Взяла і заграла.

— Ой помалу-малу, душегубко грай
Та не врази мого ти серденька вкрай!
Ти мене, сестро, з світа згубила.